

زندان و شلاق از مبارزات بر حق

طبقه کارگر بر علیه نظم سرمایه نمیکاهد

سیروان پرتونوری

دوشنبه بیست یکم مرداد ۱۳۸۷

امسال برای کارگران بیش از هر سال دیگری سال تشدید فقر و فلاکت و سال اعتراضات بی وقفه بود، در وضع موجود با وجود تورم و گرانی بی سابقه، زندگی کارگران بیش از سالهای گذشته در معرض شدیدترین فشارهای اقتصادی قرار گرفته است، چنین وضعیتی در همین اوایل سال بر زندگی مشقت بار کارگران سایه انداخته است که عدم پرداخت بموقع دستمزد کارگران در امسال بیش از هر سال دیگری به موضوع اعتراضات کارگری تبدیل شده است.

تحمیل وضعیت به غایت ضد انسانی فوق به کارگران و دفاع عریان ترپاسداران دولتی سرمایه از کارفرمایان و صاحبان کار، از طریق گسیل نیروهای سرکوب به تجمعات کارگری، چنان دست صاحبان سرمایه را در تعرض به کارگران باز کرده که برخی از آنان پایه ی تحمیل شرایط به غایت برده واری را برای استخدام کارگران پی ریزی کرده اند.

اما از سوی دیگر کل واقعیت زندگی کارگران در شرایط موجود در تحمیل شرایط برده وار فوق بر آنان خلاصه نمیشود چرا که کارگران ایران امسال علیرغم تلاش زبونانه صاحبان سرمایه و رژیم اسلامی برای محدود کردن دامنه اعتراضات کارگری، با جسارت بیشتری به مصاف وضعیتی رفته اند که بیش از سه دهه است که از سوی رژیم ضد کارگری اسلامی بر آنان تحمیل شده است.

گواه واقعیت برای این ادعا ها اعتصابات پی در پی کارگران کشت و صنعت نیشکر هفت تپه، لاستیک البرز، نساجی کردستان، نازنخ و فرنخ قزوین و ایجاد کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های مستقل کارگری و برگزاری مراسم های مستقل اول ماه مه در سطح سراسری و تجمعات بی وقفه و مصممانه آنها برای رسیدن به خواست و مطالباتشان تنها نمونه هایی بارزی از تعمیق و گسترش کم سابقه اعتراضات کارگری در سال ۸۷ بوده که از این ببعد هیچ نیرویی را یارای سرکوب و توقف آن نخواهد بود.

در طول چند سال اخیر اگر چه در اثر رشد و مبارزات و اعتصابات کارگری و پا به میدان گذاشتن دیگر جنبش های اجتماعی از جمله جنبش چپ دانشجویی و زنان دیوار اختناق و سرکوب رژیم اسلامی ترک خورده، با این همه وجود سرکوب و خفقان سیاسی و تعقیب و بازداشت و زندانی کردن فعالین کارگری و دیگر جنبش های اجتماعی کماکان یکی از ارکان حاکمیت رژیم اسلامی برای مقابله با این مبارزات بوده است که نمونه بارز این مقابله صدور حکم زندان و شلاق برای چند تن از دستگیر شدگان مراسم اول ماه مه امسال سنندج میباشد که شعبه ۱۰۱ دادگاه جزایی سنندج در تاریخ ۱۳۸۷/۵/۱۵ برای این فعالین که به جرم "اخلال در نظم عمومی" دستگیر شده بودند و با قرار وثیقه آزاد گردیده بودند احکام ضربات شلاق و زندان صادر کرده است.

سید غالب حسینی، عبدالله خانی، شیوا خیر آبادی و سوسن رازانی که در حاشیه برگزاری مراسم اول ماه مه سنندج که جمع زیادی بالغ بر یکصد نفر از کارگران و مردم آزادیخواه و زحمتکش شهر سنندج، به فراخوان کمیته برگزار کننده

مراسم اول ماه مه، در گرامی‌داشت روز جهانی کارگر گرد هم آمده بودند، دستگیر و به اداره اطلاعات منتقل و روز بعد پس از دادگاهی، همه آنها با قید وثیقه آزاد شدند و بلاخره این فعالین کارگری در تاریخ ۲۳ تیر ماه ۸۷ برای بار دوم دادگاهی شدند و نتیجتاً شعبه ۱۰۱ دادگاه سنندج در تاریخ ۱۳۸۷/۵/۱۵ احکام زیر را برای این فعالین صادر کرد.

سید غالب حسینی به ۶ ماه حبس و ۵۰ ضربه شلاق، عبدالله خانی به ۹۱ روز حبس و ۴۰ ضربه شلاق، شیوا خیر آبادی به ۴ ماه حبس و ۱۵ ضربه شلاق و سوسن رازانی به ۹ ماه حبس و ۷۰ ضربه شلاق محکوم شده‌اند. گفتنی است که رای صادره حضوری و ظرف ۲۰ روز از تاریخ ابلاغ قابل تجدید نظر در دادگاههای تجدید نظر استان می‌باشد. علاوه بر این چهار نفر، دادرس جزایی شعبه ۱۰۲ سنندج نیز، سید خالد حسینی را به جرم شرکت در تجمع در مقابل زندان مرکزی سنندج برای آزادی محمود صالحی به سه ماه و یک روز حبس تعزیری و سی ضربه شلاق تعزیری محکوم کرده و آن را به مدت دو سال به حالت تعلیق در آورده است.

دستگاه سرکوبگر اسلامی و جنایتکاران اطلاعات و سپاه پاسداران این رژیم که در طول حاکمیت سیاه و ننگین خود از برخورد و مبارزات مردم انقلابی شهر سنندج هراسان و خشمگین بوده‌اند و از کینه ای که از فعالین کارگری و فعالین چپ و سوسیالیست این شهر در هراس بوده‌اند می‌خواهند با اتخاذ چنین تاکتیک کهنه ای که در طول سابقه حاکمیت این رژیم هار و درنده چیز تازه ای نبوده و نیست استفاده کنند تا بلکه بتوانند از این طریق جلوی اعتراضات رادیکال و کارگری این فعالین را بگیرند، رژیم اسلامی با چنین کارهایی و صدور حکم های این چنینی می‌خواهند ضعف و ناتوانی خود را در برابر شور و شوق مبارزاتی مردم سنندج و اتحاد و همبستگی طبقاتی شان جبران کنند، آنها می‌خواهند با صدور حکم زندان و شلاق برای این فعالین، کارگران سوسیالیست کارخانه های پیریس، شاهو و نساجی کردستان و فعالین چپ و سوسیالیست را از مبارزات رادیکال و بر حق خود دور نگه داشته و آنها را با همچنین حکم هایی ترسانده و زهره چشم از آنها بگیرند که شاید اهرمی باشد برای عقب نگه داشتن مبارزات کارگران سنندج و تصور می کنند با همچنین تاکتیک هایی قادر به تغییر فضای موجود به نفع خود و حاکم کردن فضای ترس و وحشت در سطح شهر هستند اما علیرغم میل آنها نه زندان نه شلاق و نه اعدام و نه هیچ دستگاه و ماشین سرکوبی دیگر نمیتواند کارگران کردستان را از مبارزه برای برقراری جامعه ای آزاد و برابر دور نگه دارد طبقه کارگر کردستان از آن چیزی که رژیم فکر میکند آگاه تر و رادیکال تر است که با چنین حکم هایی از مبارزه بر حق خود عقب بکشند و دست از مبارزات کارگری خود بر علیه نظم سرمایه بر دارند.

از سوی دیگر در مقابل این تاکتیک ضد انسانی رژیم مردم رزمنده سنندج نباید اجازه بدهند که جنایتکاران رژیم اسلامی در روز روشن با کمال پروپی و حقارت در مقابل شما مردم همیشه غیور و مبارز سنندج چهار تن از هم زنجیرهای شما را به مناسبت شرکت در انسانی ترین روز خود به زیر شلاق و شکنجه جنایتکاران ضد انسانی خود بکشانند.

این جانپان ضد انسانی همان جنایتکارانی هستند که به فرمان خمینی جلاد شهر سنندج را ۲۴ روز در زیر گلوله و راکت باران قرار دادند همان جنایتکارانی هستند که جان هر انسانی را در کردستان در مقابل کلید بهشت که ارمغان خدایان زمین بود می‌گرفتند همان جنایتکارانی هستند که دهها و صد ها انسان کمونیست و شرافتمند را در زندانهای سیاه و مخوف خود مورد سخت ترین شکنجه و اذیت و آزاد و در نهایت اعدام میکردند همان جانپانی هستند که قصد ترور مجید حمیدی را داشتند همان جلادانی هستند که رهبر مبارز کارگری محمود صالحی را زیر سخت ترین شکنجه و آزاد

قرار دادند همان هایی هستند که منصور اسانلو و ابراهیم مددی و افشین شمس و دهها فعال کارگری، دانشجویی، زنان و مخالفین سیاسی را در سیاهچالهای خود نگاه داشته و احکام شلاق، زندان و اعدام برای آنها صادر کرده اند. ما همگی انسانهای مبارز دوش به دوش دیگر هم طبقه ای های خود که برای پایان دادن به تمامی ظلم و نابرابری های نظم سرمایه و برای از بین بردن این رژیم هار و درنده داریم مبارزه میکنیم باید پیگیرانه و متحدانه همگام با مردم ایران و کردستان بر علیه حکم زندان و شلاق و لغو آن باید متحدانه در سطح جهانی اعتراض کرده و تمامی سازمانهای انسان دوست و کارگری که منافی جدا از منافع طبقه کارگر ندارند باید از این حرکت پشتیبانی کرده و صدای این چهار فعال کارگری در سنج و در سراسر ایران را به گوش تمامی نهاد های انسان دوست در سطح بین المللی برسانیم و باید برای لغو این احکام از هر حرکت و اعتراضی دریغ نکنیم رمز پیروزی ما کمونیستها اتحاد و همبستگی طبقاتی مان است.

سیروان پرتونوری

۱۳۸۷/۵/۲۱